

ikke til at komme til et andet Resultat i den Henseende. Det er bleven yttret, at, dersom man hævede Forpligtelsen til Vaccinationen, vilde det ikke være af synderlig Indflydelse, men at det ikke desto mindre vilde blive Tilfældet, at de Fleste vilde bruge dette Middel. Jeg troer ikke, at dette vil blive Tilfældet; jeg troer tværtimod, at det vil skee, at en stor Deel af Almuen ikke vil benytte dette Middel, det være sig nu af Hensyn til Bequemmelighed, eller fordi man meente, at det kunde altid skee, at man kunde opsætte det, og deslige. Naar dette nu i et meget betydeligt Omfang skee, at det omhandlede Middel ikke blev benyttet, saa antager jeg, at det kunde have Indflydelse med Hensyn til Udbredelsen af et Contagium, som er af den meest indgribende Slags, og om hvilket der foreligger en saadan Udtalelse fra den høieste medicinale Autoritet som den, til hvilken jeg allerede forrige Gang henviste. Det vilde derfor vist være langt uønskeligere, dersom den enkelte Mand, som har en saa afgjort Utilbøielighed derfor, kunde faae en fritagelse ved en særlig Dispensation fra at efterkomme dette Lovbud, end at Lovbudet selv blev ophævet. Jeg maa derfor udtale mig imod Sagens videre Fremme, ligesom jeg forrige Gang stemte imod dens Fremme.

Mau: Jeg skal blot udbede mig Tilladelse til at gøre en kort Bemærkning med Hensyn til den sidste Deel af det Foredrag, som den ærede 1ste Landstingsmand for 10de Kredts (Schytte) holdt, og hvori han yttrede, at han troede, jeg befandt mig i Modsigelse med mig selv i Henseende til nogle af de Omstændigheder, som jeg havde brugt. Han meente nemlig, at en Ophævelse af Vaccinationstrangen vilde med det Samme i Virkeligheden være en Ophævelse af Vaccinationen. Jeg for mit Bedkommende formaaaer ikke at indsee, hvorledes Vaccinationen kan siges at blive ophævet, fordi — naar jeg vælger Forholdstallet 100 som Exempel — 1 af 100 undlader at lade sine Børn vaccinere, medens de øvrige 99 lade deres vaccinere, og saaledes har jeg tænkt mig, at Forholdet maaskee kunde blive.

Justitsministeren: Den ærede 1ste Landstingsmand for 9de Kredts (Dahl) har

rettet det Spørgsmaal til mig, om der ikke kunde meddeles Dispensation i enkelte Tilfælde for Anordningen om Vaccinationen. Jeg kan i saa Henseende kun svare, at det er mig ikke bekendt, at saadan Dispensation er givet eller nogensinde bleven ansøgt. (Kirck: Gives der ingen?) Der er, saavidt jeg veed, ingen givet. Der er vel enkelte Ting, som der kunde være Anledning til at imødegaae, i hvad der er fremført af den ærede Forslagsstiller; imidlertid troer jeg dog, at de væsentligste Punkter i hans Foredrag allerede ere omhandlede under den foregaaende Behandling af Sagen, og jeg finder derfor ikke synderlig Anledning til at gaae videre ind paa hans Foredrag. Det er blot med Hensyn til ganske faa Bemærkninger, at jeg skal tillade mig at fremføre et Par Ord. Han bemærkede, at Lægerne havde, da Vaccinationen indførtes, staaet i en Mening, som for Tiden er forladt, som altsaa havde været en Vildfarelse, den nemlig, at Vaccinen ganske skulde beskytte imod Kopperne; men det forekommer mig, at dette, som vel er rigtigt, ikke kan rejsfærdiggjøre den Paastand, at man nu ganske skulde ophæve de Regler, man har om Vaccinationen; det vil jo da være at undersøge, om det, som Forholdene nu ere, da man antager, at Vaccinationen vel ikke fuldkomment beskytter imod Kopperne, men dog, som Lægerne erklære, gjør, at langt Færre angribes af Kopperne, og at de, som angribes, faae dem i en mildere Grad, og at langt Færre døe, — om det under disse Omstændigheder ikke maa ansees for det hensigtsmæssigste at beholde de Regler, man har om Vaccinationen. Jeg troer ikke, at man, fordi man er kommen til at modificere den Mening, man tidligere havde, kan sige, at Lægerne handle hen i Bind og Veir. — Jeg vil gjerne troe, hvad den ærede Forslagsstiller bemærkede, at der gives Mødre, som ikke gjerne lade deres Børn vaccinere; men jeg antager dog, at denne Anskuelse ikke er almindelig hos Forældrene, og det kan naturligtvis ikke komme i Betragtning, at nogle Enkelte gaae i denne Angstelse, hvilken ogsaa kan være fremfaldt derved, at man ikke veed, hvilken Vending den ved Indpodningen foranledigede Sygdom kan tage. Naar han tillige beraabte sig derpaa, at de spæde Børn, naar